

משחת קדש לכל מי שצריך
בתפלות הצדיקים.

בא ראה, אברהם לא התפלל לפני
הקדוש ברוך הוא שיתן לו בנים,
אף על גב ששרה היתה עקרה.
ואם תאמר, הרי כתוב הן לי לא
נתתה זרע - והוא לא משום
תפלה היתה [הוא לא צריך בנים], אלא
כמי שמספר לפני רבונו. אבל
יצחק התפלל על אשתו משום
שהוא היה יודע שהוא לא עקר,
אלא אשתו. שיצחק היה יודע
בסוד החכמה שיעקב עתיד
להוציא ממנו בתריסר שבטים,
אבל לא ידע אם באשה הזו או
באחרת, ועל כן לנכח אשתו ולא
לנכח רבקה.

אמר אותו הילד, בנו של רבי
יהודה, אם כן, למה לא אהב
יצחק את יעקב כל כך כמו עשו
הואיל והיה יודע שהוא עתיד
לקיים ממנו שנים עשר שבטים?
אמר לו, יפה אמרת, אלא כל מין
אוהב את מינו ונמשך והולך מין
אחר מינו.

בא ראה, עשו יצא אדם, פכתוב
ויצא הראשון אדמוני פלו וגו',
והוא המין של יצחק, שהוא הדין
הקשה שלמעלה, ויצא ממנו עשו,
הדין הקשה למטה, שדומה
למינו, וכל מין הולך למינו, ועל
כן אהב את עשו יותר מיעקב,
פכתוב ויאהב יצחק את עשו פי
ציד בפיו. פכתוב כאן פי ציד בפיו,
וכתוב שם (בראשית י) על כן יאמר
בנמרד גבור ציד לפני ה'.

אמר רבי יצחק, פכתוב ויתרצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אנכי ותלך לדרש את ה'.
לאיזה מקום הלכה? לבית
המדרש של שם ועבר. ויתרצו
הבנים בקרבה - ששם היה אותו

לבי מדרשא דשם ועבר.

טעמא, בגין דיתרבי ויתוסף רבות קדשא
לכל מאן (דף קלז ע"ב) דאצטריך בצלותהון
דצדיקיא.

הא חזי, אברהם לא צלי קמי קדשא בריך
הוא דיתן ליה בנין, אף על גב דשרה

עקרה הות. ואי תימא, הא כתיב, (בראשית טו)
הן לי לא נתת זרע, ההוא לאו בגין צלותא
הוה (נ"א ההוא לא בעי בנין) אלא כמאן דמשתעי
קמי מריה. אבל יצחק צלי על אתתיה, בגין
דהא איהו הוה ידע דלאו איהו עקר אלא
אתתיה, דיצחק הוה ידע ברזא דחכמתא,
דיעקב זמין למיפק מגיה בתריסר שבטין,
אבל לא ידע אי בהאי אתתא אי באחרא,
ועל דא לנכח אשתו ולא לנכח רבקה.

אמר ההוא רביא בריה דרבי יהודה, אי
הכי אמאי לא רחים ליה יצחק ליעקב
כל כך כמו לעשו, הואיל והוה ידע דזמין
איהו לקיימא מגיה תריסר שבטין. אמר ליה
שפיר קאמרת, אלא כל זינא רחים ליה
לזיניה ואתמשיך ואזיל זינא בתר זיניה.

הא חזי, עשו נפק סומק כמה דכתיב,
(בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני כלו

וגו', ואיהו זינא דיצחק דאיהו דינא קשיא
דלעילא, ונפק מגיה עשו, דינא קשיא
לתתא דדמיה לזיניה, וכל זינא אזיל לזיניה,
ועל דא רחים ליה לעשו יתיר מיעקב כמה
דכתיב, (בראשית כה) ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו. פכתיב הכא כי ציד בפיו, וכתיב
התם (בראשית י) על כן יאמר בנמרד גבור ציד
לפני יי.

אמר רבי יצחק, פכתיב, (בראשית כה) ויתרצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
אנכי ותלך לדרש את יי, לאן אתר אזלת.